

STOCKHOLMS LÄNS LANDSTING

Folkpartiet liberalerna

Interpellation av Lennart Rohdin (fp) om stöd till pojkar som mår dåligt

Också pojkar mår dåligt. Antalet självmord är dubbelt så högt för pojkar i åldern 15-19 år som för flickor i samma ålder. I åldersgruppen 20-24 är självmordstalet fyra gånger så högt för unga män som för unga kvinnor. Att alldeles för många flickor mår dåligt och behöver stöd har fått välkommen uppmärksamhet. Det är nu dags att också rikta fokus på att alldeles för många pojkar också mår dåligt, med alldeles för ofta tragiska följder.

Det är varken möjligt eller meningsfullt att jämföra eller ställa olika grupper mot varandra. Det är mycket mera relevant att uppmärksamma när unga människor far illa och mår dåligt och att vidta åtgärder för att lindra och stötta. I en nyligen publicerad undersökning från Rädda Barnen uppges varannan 18-årig pojke ha blivit utsatt för våld på stan. Samma djupt oroväckande resultat visar en undersökning gjord av Brottsofferjourernas Riksförbund.

De senaste årens skrämmande många fall av hedersrelaterade övergrepp och mord på invandrarflickor har avslöjat en misär i vissa invandrargrupper av oanad omfattning. Samtidigt finns det anledning att fästa uppmärksamhet på att många invandrarpojkar och unga män förmodligen är de som lever i den mest hopplösa framtidssituationen. Den misären utgör som alltid den mest gynnsamma rekryteringsgrunden för missbruk, kriminalitet och destruktivt beteende.

När det ibland kan tyckas som att flickor far mycket mer illa tycks det, vilket bl a Barnens Rätt i Samhället pekade på i ett nödrop på DN Debatt för något år sedan, kanske mera bero på att flickor verkar mycket mer benägna att fästa omgivningens uppmärksamhet på sin ångest och vanmakt. Pojkar vänder sig inåt och saknar oftast helt någon att samtala med om sina problem. Pojkar känner alldeles för ofta omgivningens förväntningar på att vara starka – att inte visa svaghet. Självmordet blir då den för omgivningen oväntade slutpunkten, när det brister – en slutpunkt när det inte längre finns någon möjlighet att gripa in och stötta. Enligt BRIS saknas metoder och strategi att uppmärksamma och möta dessa pojkar i tid. Liksom för flickor som mår dåligt handlar det här givetvis också om ett samspel mellan ansvariga i kommuner och landsting.

Jag vill därför fråga ansvarigt landstingsråd följande:

- På vilket sätt arbetar landstinget med att upptäcka, möta och stötta pojkar och unga män som mår dåligt?
- Avser Du att se till att det görs särskilda insatser för att uppmärksamma, möta och stötta unga invandrarpojkar som mår dåligt?
- Avser Du se till att det satsas på att utveckla metoder och strategier för att i tid kunna upptäcka och stötta pojkar som mår dåligt?

Gräddö den 4 maj 2006

Lennart Rohdin (fp)